

References:

1. Beshenkov S. A. Modelirovanie kak strategiya i simvol sovremennogo obrazovaniya [Tekst] / S. A. Beshenkov // Innovatsii v obrazovanii. – 2007. – № 6. – S. 16–21.
2. Shennon R. Imitatsionnoe modelirovanie – iskusstvo i nauka / R. Shennon. – M. : Mir, 1978.
3. Vashchuk T. I. Modeliuvannya u navchalno-vykhovnomu protsesi vyshchoi pedahohichnoi shkoly [Tekst] / T. I. Vashchuk // Novi tekhnologii navchannya : nauk.-metod. zb. / M-vo osvity i nauky Ukrainy, Nauk.-metod. tsentr. vyshchoi osvity. – K., 2005. – Vyp. 41. – S. 147–158.
4. Oleshkov M. Yu. Didakticheskaya kommunikativnaya situatsiya: problema modelirovaniya [Tekst] / M. Yu. Oleshkov // Mir obrazovaniya – obrazovanie v mire. – 2008. – № 1. – S. 282–291.
5. Shmatkov Ye. V. Vykorystannya modeliuvannya pry navchanni studentiv profesiino-tekhnichnykh navchalnykh zakladiv robitnychym profesiiam / Ye. V. Shmatkov, D. I. Shmatkov // Teoriia i praktyka upravlinnia sots. systemamy: filosof., psykholohiia, pedahohika, sotsiol. – 2009. – № 2. – S. 50–54.
6. Khomenko V. H. Teoretychne obgruntuvannya pidhotovky maibutnikh inzheneriv-pedahohiv do vykorystannya kompiuternoho imitatsiinoho modeliuvannya yak zasobu navchannya z prohramuvannya [Tekst] / V. H. Khomenko, K. M. Korzhova // Problemy inzh.-ped. osvity : zb. nauk. pr. / Ukr. inzh.-ped. akad. – Kh., 2007. – Vyp. 17. – S. 325–332.

Дзус С. Б. Теоретические аспекты применения компьютерного имитационного моделирования в информатической подготовке учителя технологий.

В статье рассмотрены теоретические подходы к применению технологий компьютерного имитационного моделирования в информатической подготовке будущих учителей технологий. Проанализированы современные тенденции и направления развития компьютерного имитационного моделирования в условиях информационного общества. Определены компоненты компьютерного имитационного моделирования, которые влияют на качество подготовки информатики будущих учителей технологий.

Ключевые слова: компьютерное имитационное моделирование, информатическая подготовка, информационно-коммуникационные технологии, педагогическое образование.

Dzus S. B. Theoretical aspects of application of computer imitation design are in preparation of informatics of teacher of technologies.

In the article the theoretical going is considered near application of technologies of computer imitation design in preparation of informatics of teacher of technologies. Modern tendencies and directions of development of computer imitation design are analysed in the conditions of informative society. Компоненти of computer imitation design, which influence on quality of preparation of informatics of майбу-тніх teachers of technologies, is certain.

Keywords: computer imitation design, preparation of informatics, of informatively-communication technologies, pedagogical education.

УДК 37.091.12:377

Добровольська-Пініч І. Є.

СТРУКТУРНА СКЛАДОВА АКАДЕМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ

У статті розглядається процес формування складової академічної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання та наявність достатнього вихідного рівня розвитку особистості для підвищення мотивації до навчання й рівня мотивації, умовою якої є подальший розвиток особистості. Доведено, що освітні компетенції визначаються на основі головних цілей освіти, структурного подання соціального досвіду й досвіду особистості, а також основних видів діяльності майбутнього викладача професійного навчання, що дозволяють йому опановувати накопичений соціальний досвід, отримати навички життя і практичної діяльності в суспільстві: загальнокультурна, навчально-пізнавальна, інформаційна та комунікативна.

Зазначено, що у процесі формування академічної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання важливу роль відіграє мотиваційна готовність до навчально-пізнавальної діяльності.

Ключові слова: академічна компетентність, професійна підготовка студентів, педагогічна діяльність, інтелектуальні властивості, здібності, синтез, аналіз, якості.

Інноваційний характер вищої освіти висуває нові вимоги до особистості викладача, стилю його взаємодії з усіма суб'єктами освітнього процесу. Формування змісту підготовки майбутніх викладачів професійного навчання здійснюється відповідно до принципу диференціації та інтеграції компонентів освіти – протилежних тенденцій, що співіснують у діалектичній єдності. Однак в останні роки ця єдність часто стає як би нерівноправною: спостерігається перевага диференціації при недостатній інтеграції.

Зміни, що відбуваються в системі виробничих відносин обумовлюють необхідність модернізації і системи освіти починаючи із навчальних закладів. Так звана традиційна система освіти вже вичерпала свій ресурс, що актуалізувало пошук нових шляхів, одним з яких став компетентнісний підхід. Він передбачає з'єднання в єдине ціле освітнього процесу та його розуміння, в ході якого і відбувається становлення особистісної позиції майбутнього викладача професійного навчання, а також ставлення до предмета своєї діяльності.

Підготовка майбутніх викладачів професійного навчання є цілісним процесом професійної підготовки майбутніх фахівців у ВНЗ. Вона спрямована, перш за все, на формування професійно-педагогічного та соціального досвіду майбутнього фахівця шляхом засвоєння системи понять, педагогічних закономірностей, зв'язків, відносин, знань, умінь і способів дії.

Тенденції розвитку змісту професійної освіти представлені у дослідженнях С. Батишева, Р. Гуревича, Е. Зєсра, В. Ледньова, А. Маленко, Л. Тенчуріної та компетентнісний підхід обґрунтований у працях А. Беляєва, Г. Гавришака, В. Гриньової, Я. Кодлюка, В. Лозової, О. Овчарука, О. Пометуна, М. Рижаківа, І. Родигіної, Г. Терещука, А. Хуторського, В. Ягупова.

Мета статті – розкрити особливості структурної складової академічної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання.

Ідея розвитку компетентності полягає в тому, що знання, набуті у ВНЗ, повинні бути пов'язані з більш широким спектром знань, що здобуваються людиною поза системою формальної освіти [7, с. 34].

Категоріальна база компетентнісного підходу безпосередньо пов'язана з ідеєю цілеспрямованості освітнього процесу, при якій компетенції задають вищий, узагальнений рівень умінь і навичок студента, а зміст освіти визначається чотирьохкомпонентною моделлю змісту освіти (знання, вміння, досвід творчої діяльності й досвід ціннісного ставлення). Не можна не побачити компетентність поза справи, поза вирішення реальної ситуації. Професійна компетентність, відзначають дослідники – це сукупність ключових, базових і спеціальних компетентностей. Ключові компетентності необхідні для будь-якої професійної діяльності.

Базові компетентності – це відображення специфіки певної професії. Спеціальні компетентності відображають специфіку конкретної спеціальності. Відмінною особливістю компетентнісно-орієнтованої професійної освіти є орієнтація процесу професійної підготовки на отримання конкретних результатів вирішення завдань, що мають особистісний сенс.

Академічна компетентність – здатність до абстрактного пізнання, до сприйняття і засвоєння інформації, до її розуміння, узагальнення, розпізнання й визначення значущої для вирішення пізнавальних завдань, її систематизування в єдину логічно побудовану цілісність (розповідь), здатність до засвоювання системної інформаційної єдності з даної галузі науки.

Компетентність передбачає мінімальний досвід застосування компетенції. Про це важливо не забувати при формулюванні вимог, що перевіряються у процесі підготовки студентів, а також при проектуванні підручників та навчального процесу [2, с. 29].

Компетентності, на відміну від узагальнених, універсальних знань, мають дієвий, практико-орієнтований характер. Тому вони, крім системи теоретичних і прикладних знань, включають також когнітивну і операційно-технологічну складові. Тобто компетентності – це сукупність (система) знань у дії. Набуття, перетворення і використання знань передбачає активну пізнавальну діяльність, а тому в структуру компетентності входять також емоційно-вольові та мотиваційні компоненти.

При плануванні професійно освітнього процесу необхідно сформувати у майбутніх викладачів професійного навчання такі основні компетенції:

- 1) здатність продемонструвати знання основ та історії базових курсів;
- 2) здатність правильно використовувати методи і технічні навички в рамках дисципліни, що передбачає підвищену увагу до організації різного роду практичних занять і самостійної роботи студентів;
- 3) здатність сприймати нову інформацію в обраній професійній сфері та дати її тлумачення;
- 4) здатність оцінити якість досліджень та інформації в даній галузі, розуміти і використовувати методи критичного аналізу і розвитку теорій, що забезпечуються вивченням спеціальних дисциплін, у тому числі дисциплін за вибором студентів;
- 5) здатність здійснювати професійну діяльність у швидкоплинному інформаційному полі.

Для цілісного визначення якостей професіонала – фахівця у своїй професійній галузі – сьогодні пропонують використовувати інтегративне поняття “ключові компетенції”.

Ключові компетенції – це поняття, що виходить за межі системи знань, умінь і навичок, це здатність застосувати знання, вміння, навички у конкретній ситуації для ефективного вирішення завдань чи певної проблеми.

Всередині компетентнісного підходу виділяються два базових поняття: компетенція і компетентність, у цьому ж контексті функціонує і поняття “освітньої компетенції”, що розуміється як сукупність смислових орієнтацій, знань, умінь, навичок і досвіду діяльності студентів у відношенні до певного кола об’єктів реальної дійсності навчального процесу, необхідних для здійснення особистісно і соціально-значимої продуктивної діяльності [6, с. 62].

Компетенції для студента – це образ його майбутнього, орієнтир для засвоєння. У період навчання у нього формуються ті чи інші складові таких “майбутніх” компетенцій, і щоб йому не тільки готуватися до майбутнього, але й жити в сьогоденні, він засвоює їх з освітньої точки зору.

Щоб забезпечити співвідносність компетенції з традиційними освітніми параметрами, розкриємо зміст поняття “освітні компетенції”, перерахувавши структурні компоненти компетенції:

- назва;
- тип у її загальній ієрархії (ключова, загально-предметна, предметна);
- коло реальних об’єктів дійсності, стосовно яких запроваджується компетенція;
- соціально-практична обумовленість і значимість;
- смислові орієнтації студента у відношенні до об’єктів, особистісна значимість компетенції;
- знання про коло реальних об’єктів;
- вміння і навички, пов’язані з колом реальних об’єктів;
- мінімально необхідний досвід діяльності студента в сфері компетенції;
- індикатори-прикладні, зразки навчальних і контрольних завдань з визначення ступеня (рівня) компетентності студента.

Перераховані структурні елементи визначають набір характеристик для проектування та опису освітніх компетенцій в нормативних документах, навчальній та методичній літературі, а також у відповідних оціночних методиках підготовки майбутніх викладачів практичного навчання [2, с. 29].

У ключових освітніх компетенціях отримують концентроване взаємопов'язане втілення наступні компоненти загальноосвітнього (метапредметного) змісту освіти [3, с. 92]:

- реальні об'єкти дійсності, що досліджується;
- загальнокультурні знання про дійсність, що досліджується;
- загальнонавчальні уміння, способи діяльності.

Слід розділити загальні (загальноосвітні) і загальнонавчальні уміння, навички, способи діяльності. Якщо перші в більшому ступені відносяться до тематичного загальнопредметного змісту освіти, то другі – до власне навчального процесу, володінню майбутніми викладачами професійного навчання самоорганізацією, плануванням, рефлексією, самооцінкою та іншими аналогічними способами діяльності.

Загальнокультурна компетенція – коло питань, у яких студент повинен бути добре обізнаний, володіти знаннями та досвідом діяльності. Це особливості національної та загальнолюдської культури, духовно-моральні основи життя людини і людства, окремих народів, культурологічні основи сімейних, соціальних, громадських явищ і традицій, роль науки та релігії в житті людини, їх вплив на світ, компетенції у побутовій та культурно-дозвілєвої сфері, наприклад, володіння ефективними способами організації вільного часу [5, с. 41].

У кожному навчальному предметі (освітній галузі) слід визначити необхідне і достатнє число пов'язаних між собою реальних досліджуваних об'єктів, знань, умінь, навичок, що формуються при цьому і способів діяльності, що становлять зміст певних компетенцій.

Проектована на такій основі освіта зможе забезпечувати не тільки розрізнену предметну, а й цілісну компетентісну освіту. Освітні компетенції студента гратимуть багатофункціональну метапредметну роль, яка виявляється не тільки у ВНЗ, а й у сім'ї, у колі друзів, у майбутніх професійних відносинах.

Найважливішим засобом формування академічної компетентності служить залучення студентів до творчої діяльності. Поділ мислення на продуктивне (творче) і репродуктивне (відтворююче) – це умовний поділ. У будь-якому розумовому акті завжди є творче начало.

Розумову діяльність, інтелектуальні вміння в термінології В. Безпалько можна описати таким чином: впізнавання інформації, відтворення інформації, здійснення продуктивної діяльності за засвоєним алгоритмом, здійснення продуктивної діяльності на основі самостійно побудованої програми [4, с. 87].

Найважливішу роль у формуванні академічної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання відіграє мотиваційна готовність до навчально-пізнавальної діяльності.

Мотивація – це складний механізм співвіднесення особистісних зовнішніх і внутрішніх чинників поведінки, який визначає виникнення, напрямки, а також способи здійснення конкретних форм діяльності [3, с. 114].

Мотивація навчання залежить і від загального розвитку особистості, й від освітнього середовища, організації навчально-пізнавального процесу.

Успішність навчання буде більш високою, якщо мотивація орієнтована на процес і результат, а не на оцінку викладання чи уникнення невдач. У студентському віці особливо важливо враховувати потребу в досягненні мети, прагнення до поліпшення результатів діяльності, тобто у ВНЗ важливі мотиви інтелектуально-пізнавального плану.

Найбільший вплив на академічні успіхи, здійснює пізнавальна потреба відповідно з високою потребою в досягненнях [6, с. 65].

Таким чином, наявність достатнього вихідного рівня розвитку особистості є умовою для підвищення мотивації до навчання, в свою чергу підвищення рівня мотивації служить умовою для подальшого розвитку особистості та підвищення рівня академічної компетентності.

Одним з ефективних способів підвищення мотивації студентів до оволодіння освітніми, та іншими компетенціями є орієнтація на досягнення успіху, моделювання ситуації успіху. Участь студентів у науково-інформаційній діяльності, у різних конкурсах, конференціях, олімпіадах, з метою демонстрації навчальних досягнень, вторинна зайнятість – все це є найважливішими засобами досягнення успіху, формування професійної гідності особистості, засвоєння корпоративних норм поведінки [2, с. 28].

Для розуміння сутності поняття “академічна компетентність” важливо врахувати положення, сформульоване Б. Блумом, що розкриває відмінності різних і в той же час взаємопов’язаних інтелектуальних властивостей. Це: знання; розуміння; застосування; аналіз; синтез; оцінка [7, с. 72].

Академічна компетентність – це оволодіння різними видами і способами навчально-пізнавальної та навчально-дослідницької діяльності, готовність до переходу від теоретичного до практичного навчання, вміння раціонального читання, підготовка до занять, до різних форм атестації, до досягнення успіху в професійних конкурсах, змаганнях [8, с. 4].

Академічна компетентність як складне особистісне утворення включає в себе: комплекси практичних умінь, навичок, що забезпечують успішність навчальної праці; інтелектуальних здібностей; особистісних властивостей і якостей; готовність (досвід) до навчальної діяльності, до досягнення високих результатів.

Таким чином, академічна компетентність – це високий рівень оволодіння технологіями знаходження необхідної інформації, її перетворення в знання, тобто оволодіння здатністю застосовувати знання для розв’язання практичних задач. В іншому випадку процес навчання зводиться до безглузлого накопичення інформації, яка не перетворюється у знання, створюючи у майбутнього викладача професійного навчання уявлення про безглуздість механічного запам’ятовування, накопичення інформації, яку студент не може застосовувати у розв’язанні практичних завдань.

Однак, при постановці конкретних цілей і завдань для формування академічної компетентності необхідні адекватні поняття.

Аналітико-синтетична робота з вивчення сутності поняття “компетентність” дозволяє визначити склад компетентностей, що є компонентами академічної компетентності.

Введення поняття “компетентність”, “компетентності” дозволяє представити структуру академічної компетентності як комплекс освітніх компетентностей:

1. *Інформаційна компетентність*. Пошук інформації, її оцінка, систематизація, класифікація, користування універсальними комп’ютерними програмами. Організація, перетворення, збереження і передача інформації. Згорання інформації, використання інформаційних мереж, бази даних, бази знань. Володіння формами представлення інформації.

2. *Мовна компетентність*. Аудіювання, говоріння і слухання, конспектування. Володіння стилями мови, кодування, складання тексту і його редагування. Володіння способами формулювання думки (зв’язування, укрупнення, структурування, комплексування).

3. *Інтелектуально-евристична компетентність*. Здатність бачити причини і наслідки, формувати гіпотези. Вибирати способи вирішення, готовність генерувати ідеї. Уява, асоціативність мислення, готовність відмовитися від хибної ідеї. Володіння поняттями, ідеями, концепціями, теоріями. Здатність розв’язувати нестандартні завдання.

4. *Компетентність наукової організації праці*. Раціональна організація навчальної

праці. Володіння навичками раціонального читання, планування навчальної праці.

5. *Рефлексивна компетентність*. Самоаналіз, саморегуляція, адекватність самооцінки, готовність до інтроспекції, критичність мислення.

6. *Комунікативна компетентність*. Готовність працювати в команді, готовність до взаємодії, діалогу. Готовність до конструктивного вирішення конфліктів вміння зрозуміти і прийняти іншу точку зору, вести переговори толерантності.

Формування академічної компетентності – процес тривалий і складний. Найчастіше студенти не можуть раціонально організувати свою самостійну роботу: планування, зміну видів діяльності, оформлення результатів, редагування, структурування тощо. Ось чому необхідні інші підходи до організації навчально-пізнавальної діяльності [1, с. 95].

Академічна компетентність – не є абстрактним, відірваним від її носія поняття. У змісті цього поняття його внутрішні компоненти можна розташувати за певними рівнями.

Перший рівень – комплекси навчально-пізнавальних умінь, навичок і якостей, необхідних всім фахівцям.

Другий рівень – професійні якості, властиві будь-якому профілю чи напрямку.

Третій рівень – якості, властивості, необхідні фахівцеві в конкретній галузі.

Однією з відмінних особливостей майбутнього викладача професійного навчання як суб'єкта навчальної діяльності є те, що він, вже вибрав професійну діяльність, має уявлення про неї, готується до виконання професійних функцій, тобто володіє професійною спрямованістю, стійким ставленням до майбутньої професії.

Висновки. Таким чином, компетенції формуються не лише в навчанні, а й в усіх інших видах діяльності. Засобами формування компетенцій є освіта, професійна підготовка, сімейне виховання, соціокультурна діяльність, що складають зміст безперервної освіти. Головна ідея організації навчання, спрямованого на формування академічної компетентності, полягає в інтеграції різних курсів у галузі формування узагальнених умінь розв'язання пізнавальних і професійних завдань. Відомо, що академічна успішність далеко не завжди гарантує практичну успішність у майбутній професійній діяльності.

Перспективи подальших досліджень удосконалення особливостей академічної компетентності майбутніми викладами професійної освіти у навчальному процесі ВНЗ під час формування знань, умінь та навичок.

Л і т е р а т у р а

1. Анохин Г. М. Личностный рост учащихся как результат адаптивного обучения / Г. М. Анохин // Инновации в образовании. – 2003. – № 1. – С. 94-103.
2. Беляев А. В. Формирование ключевых компетенций в образовательном процессе / А. В. Беляев // Проблемы обеспечения целостности образовательного процесса: Материалы научно-практической конференции (апрель, 2004). – Ставрополь : Издательство СГУ, 2004. – С. 27-31.
3. Джидарьян И. А. О месте потребностей, эмоций и чувств в мотивации личности / И. А. Джидарьян. – М. : Педагогика, 1974. – 148 с.
4. Ильин Г. Проектное образование и становление личности / Г. Ильин // Высшее образование в России. – 2001. – № 4. – С. 85-92.
5. Исследовательская и опытно-экспериментальная работа как форма педагогического творчества: [программа и методические рекомендации для студентов-стажеров и студентов-выпускников всех факультетов]. – Ставрополь : СГПИ, 1995. – 54 с.
6. Олійник В. Система педагогічної освіти та педагогічні інновації / В. Олійник // Директор школи, ліцею, гімназії. – 2001. – № 4. – С. 61-69.
7. Родигіна І. В. Компетентнісно-орієнтований підхід до навчання / І. В. Родигіна. – Х. : Основа, 2005. – 99 с.
8. Скворцова Е. Г. Формирование у студентов педагогического вуза готовности к профессиональному совершенствованию : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08 "Теория и методика профессионального образования" / Е. Г. Скворцова. – Ярославль, 1996. – 17 с.

References:

1. Anokhin G. M. Lichnostnyy rost uchashchikhsya kak rezultat adaptivnogo obucheniya / G. M. Anokhin // Innovatsii v obrazovanii. – 2003. – № 1. – S. 94-103.
2. Belyaev A. V. Formirovanie klyuchevykh kompetentsiy v obrazovatelnom protsesse / A. V. Belyaev // Problemy obespecheniya tselostnosti obrazovatel'nogo protsessa: Materialy nauchno-prakticheskoy konferentsii (aprel, 2004). – Stavropol : Izdatel'stvo SGU, 2004. – S. 27-31.
3. Dzhidaryan I. A. O meste potrebnostey, emotsiy i chuvstv v motivatsii lichnosti / I. A. Dzhidaryan. – M. : Pedagogika, 1974. – 148 s.
4. Ilin G. Proektivnoe obrazovanie i stanovlenie lichnosti / G. Ilin // Vysshee obrazovanie v Rossii. – 2001. – № 4. – S. 85-92.
5. Issledovatel'skaya i opytно-eksperimental'naya rabota kak forma pedagogicheskogo tvorchestva: [programma i metodicheskie rekomendatsii dlya studentov-stazherov i studentov-vypusknikov vseh fakultetov]. – Stavropol : SGPI, 1995. – 54 s.
6. Oliinyk V. Systema pedahohichnoi osvity ta pedahohichni innovatsii / V. Oliinyk // Dyrektor shkoly, litseiu, himnazii. – 2001. – № 4. – S. 61–69.
7. Rodyhina I. V. Kompetentnisno-orientovanyi pidkhid do navchannia / I. V. Rodyhina. – Kh. : “Osnova”, 2005. – 99 s.
8. Skvortsova Ye. G. Formirovanie u studentov pedagogicheskogo vuza gotovnosti k professionalnomu sovershenstvovaniyu : avtoref. dis. na soisk. uchen stepeni kand. ped nauk : spets. 13.00.08 “Teoriya i metodika professional'nogo obrazovaniya” / Ye. G. Skvortsova. – Yaroslavl, 1996. – 17 s.

Добровольская-Пипич И. Е. Структурная составляющая академической компетентности будущих педагогов профессионального обучения.

В статье рассматривается процесс формирования составляющей академической компетентности будущих преподавателей профессионального обучения и наличие достаточного исходного уровня развития личности для повышения мотивации к обучению и уровня мотивации условием которой является дальнейшее развитие личности.

Доказано, что образовательные компетенции определяются на основе главных целей образования, структурного представления социального опыта и опыта личности, а также основных видов деятельности будущего преподавателя профессионального обучения, позволяющих ему овладеть накопленным социальным опытом, получить навыки жизни и практической деятельности в обществе: общекультурная, учебно-познавательная, информационная и коммуникативная.

Отмечено, что в процессе формирования академической компетентности будущих преподавателей профессионального обучения играет мотивационная готовность к учебно-познавательной деятельности.

Ключевые слова: академическая компетентность, профессиональная подготовка студентов, педагогическая деятельность, интеллектуальные свойства, способности, синтез, анализ, качества.

Dobrovolska-Pypych I. Structural component of the academic competence of the future teachers of professional training.

The article deals with the process of forming part of the academic competence of future teachers of vocational training and the availability of the initial level of personal development to enhance the motivation to learn and level of motivation the condition of which is a further development of the individual.

It is proved that educational competencies define on the basis of the main purpose of education, structural representation of the social experience and the experience of the individual, as well as the main activities of the future teacher of vocational training, that allow him to acquire social experience of life, get a life skills and practical activity in society: general cultural, educational and cognitive, informational and communicational.

It is noted that in the process of forming academic competence of future teachers of vocational training a motivational readiness plays the important role for educational and cognitive activity.

Keywords: academic competence, professional training of students, teaching activities, intellectual properties, capabilities, synthesis, analysis, qualities.